

...Ҳаққоний иш кўрилса, иккита қора курси талаб қилинарди. Бирида Дилшод, бирида эса Лоқайднинг барчаси...

Мана шуларни ўйлар эканман, худди берк кўчага кириб қолгандайман. Наҳотки ҳеч қандай йўли бўлмаса? Нима, қўл қовуштириб, ёшлар жиноятчилигига кенг йўл очиб бераверамизми? Шундоқ ҳам уларнинг сафи кундан-кунга кенгайиб бормоқда-ку?

Чекка вилоятларнинг бирида хизмат қилувчи милиционер дўстимдан ўша худудда балоғатга етмаганлар ўртасида жиноятчилик ҳар йили кескин ошаётганини эшитиб лол қотганман. Агар узоқ вилоятда аҳвол шу қадар хароб бўлса, катта шаҳарлар ҳақида не дейиш мумкин? Хусусан Тошкентни олайлик. Ҳўш, пойтахтимизда аҳвол қандай? Ёшлар нималар билан машғул? Шаҳарнинг ҳаётини яхши билмаган, ўрганмаган одам бу ернинг ўсмирларини ҳечам видеобарлардан чиқмас керак, деб ўйлашади. Бу бир томондан олиб қараганда тўғри.

Ҳалқимизда қуш уясида кўрганни қилади, деган мақол бор. Айрим ёшлар ўз ота-оналарига тақлид қилиб ҳам бузилиб кетмоқдалар. Ҳозир ҳамма жойларда кооператив савдоси ва ижара пудратига амал қилинаётгани бизга маълум. Лекин иш

«Безорилик бекорчиликдан келиб чиқади», — деб бежиз айтишмаган. Тасаввур қилинг, жумҳуриятимизнинг ҳар бир туманида ишга яроқли бўла туриб ишсиз юрганларнинг сони беш юздан ошади. Буларнинг аксарияти ёшлар.

Дилшоднинг бор-йўқ жинояти — ўғрилиқ. У оч қолганидан ёки пулга муҳтожлигидан эмас, шунчаки бекорчиликдан шундай қилган.

Агар бизда одил суд бўлиб, ҳаққоний иш кўрилса, иккита қора курси талаб қилинарди. Бирида Дилшод, бирида эса Лоқайднинг барчаси...

Мана шуларни ўйлар эканман, худди берк кўчага

БАҲОРГИ ХАЗОНЛАР

кириб қолгандайман. Наҳотки ҳеч қандай йўли бўлмаса? Нима, қўл қовуштириб, ёшлар жиноятчилигига кенг йўл очиб бераверамизми? Шундоқ ҳам уларнинг сафи кундан-кунга кенгайиб бормоқда-ку?

Чекка вилоятларнинг бирида хизмат қилувчи милиционер дўстимдан ўша худудда балоғатга етмаганлар ўртасида жиноятчилик ҳар йили кескин ошаётганини эшитиб лол қотганман. Агар узоқ вилоятда аҳвол шу қадар хароб бўлса, катта шаҳарлар ҳақида не дейиш мумкин? Хусусан Тошкентни олайлик. Ҳўш, пойтахтимизда аҳвол қандай? Ёшлар нималар билан машғул? Шаҳарнинг ҳаётини яхши билмаган, ўрганмаган одам бу ернинг ўсмирларини ҳечам видеобарлардан чиқмас керак, деб ўйлашади. Бу бир томондан олиб қараганда тўғри.

Ҳалқимизда қуш уясида кўрганни қилади, деган мақол бор. Айрим ёшлар ўз ота-оналарига тақлид қилиб ҳам бузилиб кетмоқдалар. Ҳозир ҳамма жойларда кооператив савдоси ва ижара пудратига амал қилинаётгани бизга маълум. Лекин иш

баҳона талайгина энди 15-16 ёшга қадам ташлаган ва ундан каттароқ йигит-қизлар ҳам пулга ружу қўйиб, катта-катта бозорларда олиб-сотарлик, чайқовчилик қилмоқдалар. Ахир, ўзингиз ўйлаб кўринг, ким ҳам жонини койитмай жарақ-жарақ пулларни қўлга киритишдан бош тортади? Тўйлардаги жанжаллар, кўчалардаги муштлашувлар, автобусда кисса кесишлар ва яширича фоҳишабозликлар шуларнинг натижаси эмасми-кан?

Бугунги кунда қайси шаҳарга ёки қишлоққа борманг, икки-уч жойда бекорчиларнинг махсус тўпланадиган «бурчак»лари бор. Ўша ерда улар кўнгиллари

тусаганини қилишиб, қиморбозлик, ўғрилиқ ва фоҳишабозлик йўллари ахтаришади. Кўп ҳолларда эса спиртли ичимликлар ичган ҳолда безорилик қилишгача ҳам боришади. Биз эса уларнинг ёғинасидан бепарво ўтиб кетаверамиз. Уларнинг бу «ялло»лари билан жиноят орасидаги масофа бир қадамгина эканлигини ўйламаймиз.

Биз яшаётган давр мўъжизалар давридир. Аммо қурмат, меҳр-оқибат, виждон каби инсоний тушунчалар ҳам мўъжизалашиб кетмасин-да.

Нима сабабдан ўсмирлар содир қилаётган жиноятлар сони йилдан-йилга ортиб бормоқда? Ишсизликми? Балки, социал тенгсизликдир? Балки, кўндан қор-ёмғир эмас, қарғиш ёғаётгандир?

Айрим ота-оналар ҳали шахсий турмушга тайёр бўлмаган ўғлини уйлаши ёки қизини турмушга бериши кўплаб учрайди. Рўзгорнинг аччиқ-чучугини тотиб кўрмаган, оила тебратиш учун бирор ишнинг бошини тутмаган фарзанд турмушнинг арзимаган мушкулотлари остида эсанжириб қолиши ҳеч гап

эмас. Собийқ Иттифоқда ҳар йили 3 миллионга яқин никоҳ қайд этилса, шундан 1 миллиони суд орқали бекор қилинган. Демак шошқалоқлик биз кутгандек оила қувончини олиб келиши гумон. Ҳаётда ўз ўрнини йўқотиб, уст-устига уйланаётган йигитлар, фоҳишалар қилаётган қизлар йўқ дейсизми?

Яхши сермазмун оила қуриш бахти ҳаммага ҳам насиб қилавермайди. Менимча, турмушнинг қувончи ҳам, ташвиши ҳам кўпроқ аёлларимиз қўлларидан бўлса керак. Қадимги юнон файласуфи ва математиги Пифагор эраимиздан беш юз йил олдин ажойиб бир ҳикматни айтиб кетган экан: «Оқила рафиқам! Агар эринг ёнингга бўлишини истасанг, шунинг пайига тушгинки, токи у ҳеч қаерда сенинг ҳузурингдаги каби роҳат-фароғат ва мулойимликка дуч келмасин».

Миллий урф-одатларнинг тобора маҳдудланиб кетишига ҳам кўпинча ҳаётдаги лоқайдлик, ёмонга кўз қисиб, яхшини камситиш, тепса-тебранмаслик каби иллатлар тўртки бўлапти. Ўзбек халқининг мақтаса арзигулик миллий анъаналари бор. Аммо биз уларни тиклаш, ривожлантириш ўрнига унутиб юборяпмиз. Кексароқ ёшдаги отахонларимизнинг гапларига қараганда, илгарилари бир болага етти маҳалла тарбия берар экан. Ҳозирчи? Кўп қаватли, «қути»симон уйлорга кириб олиб, ён қўшнини ҳам яхши билмаймиз. Ўз дардларимиз билан ўралиб қолганмиз. Бефарқмиз. Лоқайдмиз. Бу ишни ўргатишни оиладан ва мактабдан бошламоқ керак. Ҳатто мактаб биноси миллий услубда, халқ меъморчилигига биноан қурилиши, миллий нақш ва ганч ўймакорлиги намунаси билан уй-ғуллаштирилиши, умуман миллий туйғу унда ҳоқимлик қилиши лозим. Минг афсусли... Бунга яна бир неча йилларни қурбон қилишимиз лозим.

Мақоланинг сўнгги сатрларини ёзаётганимда, оқ қорозга қора сиёҳ тўкилди: Дилшоднинг тақдири нима бўлдиёкин?

Мирзо РАҲИМ, журналист.

ШОДИЁНА БОШЛАНДИ

Наманган вилояти ИИБ ички ишлар идораларида «Наврўз» айёмига тайёргарлик кўриш ва уни ўтказиш бошлаб юборилди.

5 март кuni вилоят ИИБга қарашли «Мойчечак» болалар боғчаси ота-оналар, бошқарма ходимлари билан тўлди. Дастурхонда сумалак, кўк сомса ва турли хил баҳор ноз-неъматлари.

Байрам боғча мураббияларининг кўриги билан бошланди. Кўрикнинг беш нафар қатнашчиси олдига педагогик маҳорат, расм чизиш ёки қиёфа ясаш, ўхшатиш, тарбияланувчиларга қўшиқ ва рақс

НАВРЎ ХАБАРЛАРИ

ўргатиш каби шартлар қўйилди.

Ҳар бир шартни бажариш оралиғида айёмга таклиф этилган созандаларнинг куй ва қўшиқлари янгради.

Мураббиялар Ҳ. Исмоилова, Л. Войнова, М. Иброҳимова, М. Исмоилова ва Н. Сайфутдиновалар маҳоратларини ҳайъат аъзолари диққат билан кузатиб боришди.

Бу ерда ҳозир бўлган ота-оналар ҳам ўз фарзандлари ана шундай касбининг фидойилари бўлмиш аёллар қўлида тарбияланаётганларидан хурсанд эканликларини изҳор этишди.

Ҳайъат 20 йиллик иш тажрибасига эга Людмила Войновани кўрик ғолиби деб эълон қилди.

Сўнг даврада ўйин-кулги куй-қўшиқларга уланиб кетди. — Бизнинг боғчамизга ўз фарзандларини қабул қилишларини сўраб мурожаат қилган фуқаролар кўп, дейди боғча мудираси Замира Нуриддинова. — Эҳтимол бу мураббияларимиз ўз ишининг устаси эканлигидан, болаларга ўзиникидай муомала қилишдандир.

Ҳаа, қаерд хушмуомалалик, меҳр ва сазоват бўлса, одамларнинг ўша жойга талпиниши табиий. Бунинг боғчадаги озодлик, саранжом-саришталик, тартиб-интизом ҳам айтиб турибди.

М. ИБРОҲИМОВА.

Тошкент шаҳар ИИБ пост-па трул хизмати ходимлари ўз зиммаларидаги вазифаларини сийдирилдан адо этиб келмоқдалар.

СУРАТЛАРДА: рота командири милиция лейтенанти Рамазон Мусаев, ИИБ бошлиғи ўринбосари милиция капитани Ҳакимжон Умиров, взвод командири милиция лейтенанти Остон Турсунмуро довлар йигитларга топшириқ беришмоқдалар.

Сафда осойишталик йўлидаги ҳормас-толмас йигитлар. Х. ШОДИЕВ олган суратлар.

КИССАВУР, ЖИМ ТУР!

Қўқондаги «Гўзал» кўп-молли дўконда харидорлар гавжум. Исфаралик Муясархон Соҳибоева ҳам пештахтадаги молларни берилиб томоша қилаётганди. Уткир Султонов деган қаллоб ёнидаги 400 сўм пулини олиб қўйганини мутлақо сезмади. Яхшики, милиция ходимлари бор экан.

Бувайда туманилик чўнтакчесар Муҳаммад Марасу-

лов эса Фурқат кўчасидаги «Тижорат» дўконда ўшдан келган меҳмонни обдон кузатди. Мавриди келганда бутун қобилиятини ишга солиб, унинг ҳамёнини сездирмайгина олди. Аммо ўзининг қиссасига солишга улгурмади. Темирдай бақувват панжалар исканжасида қолди.

Мадамин РАЖАБ ўғли.

«Мен бунинг мастлик оқибатида ичкиликка пул топиш мақсадида қилгандим. Ҳозир жуда пушаймонман».

Айбланувчининг кўрсатмасидан.

Эшмамаст ичкиликка муккасидан кетди. Ҳатто бир сафар мажбурий даволанишга ҳам юборилди. Бироқ одатини қўймади. Уйдан ҳам баракка кўтарилди. Охири хотини боласини олдию, ота онасиникига жўнаворди.

Худди ўша кунлари Эшмамастнинг хумори чиқди. Алёли баҳонаи сабаб ичкверди, ичкверди. Шишалар бўшаб қолдиляки, алали босилмади.

Қараса, чўнтагида ҳемири қолмаган. Маст бўлсада, кўшнисининг уйида ҳеч ким йўқлиги ёдига тушди.

Гандирақлаб ўз уйдан туртиниб чиқсада, ҳамсоясига деразасидан йиқилмай ошиб ўтиб, хонага кирди.

НОНКЎР

Ўз уйининг эшиги иккита бўлиб кўринса ҳам, тўрдаги сандиқнинг қулфини кетмон дастаси билан бехато урди. Сандиқни очаркан, ичиндаги тўйга атаб йиғилган латта-путталарни катта рўмонга тугди. Шу ерга келганда миёсига яна бир антиқа фикр урилди. Изларни йўқотиш мақсадида қароват тагига гугурт чақди.

«Тахминан соат 23 ларда уйга келсам, дераза ва эшиклар очик, Шошилиб уйга кирдим. Чорпоя тагида озгина жойда

олов ёнаётганини кўриб, уни сув сепаб ўчирдим. Ташқаридан гўзалоя олиб кирилиб, олов ёқилган ва устига янги белбоғ, рўмон, дастурхон нолари билан ўтга ташланган бўлиб, бир қисми ёниб кетган экан.

Мен бу ишни Эшмамаст қилганини билдим. У билан орамизда келишмовчилик йўқ. Бироқ охириги вақтда ичкиликка берилган. Бизларникига тезтез келиб овқатланиб турарди».

[Жабрланувчининг кўрсатмасидан].

Нарпай тумани халқ суди бу нонкўрнинг ишини муносиб баҳолаб, уни ЖМ 125-моддасининг 3-қисми ва 133-моддасининг 2-қисми билан жазога тортиди.

Нур БАДИА.

Ташқарига чиқаётиб юзак тикилганда, қиёфасида заррача «изқуварлик» акс этмаган Володя билан танишдик. Дарвоқе, диққат билан қаралса... қўлининг иккита бармоғи гипсда. Баттоллар қилмишидир, деб қизикдим. Адашмаган эканман. Тунги рейдларнинг бирида ўқ узишга тўғри келмаган бўлсада, куч ишлаши зарурати туғилиб, шу жароҳатни олибди.

Бизга гуруҳимизнинг яна икки аъзоси афт-ангори бир ҳолдаги «Жигули»да муштоқ ўтирарди. Рунда ДАН нозир милиция старшинаси Ганишер Усмонов, ёнида жиноят қидирув бўлими шогирди Виктор Грачев, орқанда жойни ЖҚБ опервакили милиция катта лейтенанти Владимир Лазько билан баҳам кўрдик. Ҳамма ўрнашиб олгач, кўзгалдик. Торкўча оралаб дадил юрган машина Горький кўчасига ўндай отилиб чиқди. Йўл-йўлакай тунги ҳаракат дастуримизни аниқлаштирдик.

Бугун гаражларни кўз остига оламиз. Иш жойимиз — Юқоривольт даҳаси. — Володянинг овози бўғиқ эшитилади. — Икки ҳафта бурун келганингизда борми! Бир неча кун кетма-кет гараж ўғрилари галасини тутдик. Улар ўта сурбетлашиб кетишди. Очигини айтганда, замонавий технологияни қўллаб, кенг кўламда ишлашди. Махсус ясалган қайчи-омбулар билан гаражни консерва банкасидек очаверишган. Усуллари роса сайқал топган. Темирйўл изи яқинидаги гаражларни ёқтиришди. Бундақалар Юқоривольтда ачи ётибди. Дастлабки босқичда темир листни қайчи-омбур учи билан тешишган. Тунги сукунатда темирнинг фикрлаши олисларга кетишни билганлари учун поезд ўтишини кутишган. Унинг шовқанидан фойдаланиб, мақсадларига етаверганлар.

Кейинги пайтда бизга бир тажрибали тўда тинчлик бермаяпти. Изига тушгандай бўлгандик, қаерда ва қачон юриш-туришлари билан қизиқа бошлаганимиз заҳоти инларидан чиқмай қўйишди. «Йигитлар»да малака етарли эканлигига шуҳа йўқ. Яқинда «Вольво» автомашинаси сақланаётган гаражга «таприф буюртириш», борбудини шиллиб олишган. Балким бугун омадимиз юришар...

Бу орада даҳага қараб қайрилдик. Иморатлар шундай қалаштириб қўрилганки, эси бор одам адашмаслиги мумкин эмас. Ганишер «чангалзор»да ўзининг хонадонига юргандек ҳис қиларди. Машина уйлар оралнигидаги йўлларини оҳиста оралаб борарди. Йўл четигадаги ўсмирлар тўдаси бизни эҳтиёткорлик билан қарши олди.

Зум ўтмай милиция шу ердалиги ҳақидаги хабар тарқалади, — деди Виктор Грачев орқасига ўгирилиб. — Бир ой олдин кечқурунлари шундай маҳалда бу ерлар гавжум эди, ҳар хил шубҳали азаматлар санқиб юришарди. Охириги пайтда ҳар ҳолда аҳвол ўнгланди. Яна ким билади, эртага бизни нима кутади!

Ҳар ерга ўрнатиб ташланган гаражларни биринчи бор айланиб чиқиш ниҳоясига етди. Маслаҳатлашиб, бироз ДАН йўналиши бўйича ишлашга келишилди. Ганишер темирйўл изи ёқалаб кетган йўлга бурилди. Тунги чироқ ёритиб турган бурчакда тўхтадик. Бир дақиқадан сўнг у бор тезлигида келатган «Жигули»ни текшириб кўришга қарор қилди. Рундаги йигит норози оҳангда тўнгилаб тушди: «Э, хўжайин, кечқурун бу ерда нима бор?» Уни тезда ҳовуридан туширишди. Хужжатлари жойида, «ёқимсиз» ҳид таралаётгани йўқ. Ҳайдовчи йўлга тушди. Қондабузарликнинг олдини олиш

ҳам яхши.

Яна бир неча машинани текшириб, бириктирилган маршрут бўйича йўлга отландик. Худди кимнингдир буйруғини адо этишаётгандек, симёғочлардаги чироқлар бараварига ўчди. Соат миллари 11 ни кўрсатарди.

Қизиги шундаки, чироқўчди ҳодисаси тез-тез такрорланиб туради, — деб гудранди Володя. — Кимдир, балким электртаъминоти системасидан дурустгина хабардор киши тунги қароқчилар учун яхши шароитни «боглаб» яратиб бермоқда.

Даҳани айлашида давом этамиз, йўлнинг айрилишида бир йигитга етиб олдик. Викторнинг уқтиришича, бинойидек йигит.

— Мана шу бинойидек йигитни, — деди ўрсиниб Володя, — дўсти билан Янгимосква кўчасида ушлаганимизда, ёнидан 200 грамм наша чиқди. Оғайниси сўроқ бериб ётибди, буни ҳозирча қўйиб юборишган.

Худди унинг айтганлари-

латда бўлганлиги ҳақида лом-мим дейилмади. Нега? Тасаввур қилинг-а, уни шаҳарнинг нариги четига — Чилонзор туманига олиб бориш керак. Камида икки соат вақт беҳуда ҳавога учиб кетади. Чунки уни ҳайдовчилик ҳуқуқидан маҳрум қилиб бўлмайди, гувоҳномаси йўқ. Ортиқча бош оғриқча сарфланадиган вақт ичида бизга бириктирилган ҳудудда нималар юз бериши мумкин, биров билмайди. Хушёр эмаслиги ҳақида гумонни тасдиқловчи экспресс-лаборатория кўзда тутилганда эди, кўп муаммолар ечими осонлашарди.

Ҳа, майли, Ганишер яна кўҳна машинасининг рулини тутди, биз участкамиз томон йўл олдик. Гап гапга улашиб, бу Ганишернинг шахсий машинаси эканлигини сездим. Ҳартугул милициянинг оғир-енгилига яраб турибди. Лекин исталган вақтда панд бериши мумкин... Унда... «Яхшиси машинангга кўз тегмасин, Га-

нафар ғалати табиатли йигит қадимдан маълум бўлган вақт ўтказиш билан — сомон ичидан игна қидириш билан банддек. Улар сувга тушган тошдек йўқ. Ё илгаритдан чекиниш йўлини пухта ўйлаб қўйишган, ё ишончли унгур ҳозирлашган. Нима бўлганда ҳам, бу сафар омад уларга кулиб боққан. Бироқ тунги шарплар тоза ҳаводан тўйиб симириш учунгина чиқишмаган, ниманидир режалаштиришган эдилар-у, ҳалақит бердик.

Чаққон ҳайдовчимиз билан қаерда учрашишни келишиб олдик. Чунки жиноят қидирув опервакили Владимир Лазьконинг одайдан фойдаланадиган бўлдик. Унинг айтишича, оёғи ҳоримаган ва ўз ҳудудини қадамлаб ўлчамаган изқувар сариқ чақага ҳам арзимайди. Вақт аллақачон ярим тундан ўтган, камдан-кам деразада чироқ шуъласи кўринади. Биз эса ҳар қандай шитир-шитирга ва қа-

чанг солган одам кўринди. Шўрликни ундан қутқариб олди-у, бўғувчини машинадан тушириш осон кечмади. Бироқ улкан қоматли ва кучдан худо қисмаган Викторга бу чўт эмас экан. Орадан бир неча дақиқа ўтмасдан иккита машина — бизники ва такси туман ички ишлар бошқармасига қараб кўзгалди. Албатта, воқеа, иштирокчилари билан. Агар бир неча дақиқа кечикганимизда, милициянинг кундалик маълумотномасида яна бир босқинчилик ҳужуми қайд этилармиди? Устига устак оғир оқибатлар билан.

Қизларнинг дастлабки кўрсатмаларига қараганда, улар кечқурун соат ўн бирларда Қўйлиқдаги тунги ошонларнинг бирида овқатланишмоқчи бўлишган. Бемаҳалда қорин тўйғазилгани бундай усули қанчалик тўғрилиги, шунингдек, жабрланувчилар ахлоқи ҳақида алоҳида тўхталиш мумкин... Нима бўлганда ҳам, улар милиция учун жабрланувчи.

Уларнинг гапларига қараганда, қадаҳларсиз ўтмаган тунги таомдан сўнг шу ерда танишган ёш йигит Юнусободгача кузатиб қўймоқчи бўлган. Йўлда феъли айниб қолган, аввалига оғизда, кейин амалда. Талаби ҳам «камтарона» эди. Биринчидан қизлар қимматбахо тақинчоқларини кўнгилли равишда топширишлари, иккинчидан унинг қучоғига отилишлари керак. Такси ҳайдовчиси салонда нима бўлаётгани билан қизиқмаган ҳам. Бироқ асирлардан бири машинанинг эшигини очиб юборгач, тормос тепкисини босишдан бошқа иложи қолмаган. Худди шу пайтда биз етиб келганмиз.

Рапорт ва тушунтириш хати ёзиш анчагина вақтни ямлади. Ундан кейин иш терговчи қўлга ўтди. Биз яна бир марта участкамизга бориш учун тўпландик. Кечаси билан янги хунаримга ўрганиб қолибман. Юмилиб кетаётган қовоқларимга тизгинни бермасдан машина ойнаси ёнидан сузиб ўтаётган уйлар ва гаражларга тикиламан. Секин-аста ўзимни кўпни кўрган опервакилдек ҳис қила бошладим. Бундай ширии ҳолатдан ўз ўрнимга Лазьконинг саволи қайтарди: «Кеча, қалай ўтди?»

Нима ҳам деярдим? Бунинг устига йўлда алланарсани пайқаган Виктор жавобнинг белгига тепди. Ганишер яна газ тепкисини босиб, чамаси йўл ҳаракати қондасини бузган «фургонли» «КАМАЗ» ортидан учиб кетди. Тақдирга тан берган ҳайдовчи хужжатлари билан бизга яқинлашаркан, заррача аччиқланмасдан, аксинча самимий кулимсираб сўради: «Осмондан тушдиларингми?» Ўзимча қўшиб қўйдим: «Бундай вақтда ва обҳавода эгаси итини ҳам кўчага чиқармайди».

Ярим соатдан сўнг тонг ёриша бошлади. Қизариб бораётган уфқ кун илиқ бўлишдан дарак берарди.

Александр ВОРГУДЯЕВ.

СОВУҚ ТУННИНГ ҚИЗҒИН ШАЛЛАСИ

Сафда ҳиёл қунишиб туришарди. Баҳор нафаси уфураётган бўлсада, февраль ойи ниҳоясидagi туннинг қаҳри бўшамаган. Кечқурун соат 10 ларда Куйбишев тумани ИИБ бошлиғи ўринбосари милиция полковниги Л. Криницкий шартли равишда «Тун» деб номланган тадбирга киришишдан бурун тегиши йўл-йўриқ берарди. Жиноят қидирув, йўл-соқчилик, ҳуқуқбузарлик олдини олиш, қўриқлаш хизмати ходимлари вужудлари қулоққа айланиб, раҳбарнинг гапини тинглашмоқда.

Бугуннинг ўзида туман ҳудудида саккизта жиноят содир этилган бўлиб, тўрт-

таси очилмаган. Тер тўкишни талаб қилдиган жиноятлар орасида шахсий мулкни ўмарош, омбордан ўғирлик бор. Вазият нотинч.

Кейин ҳар бир гуруҳга ҳудудни бириктиришга, вазифани юклатишга киришилди. Диққат-этиборни нимага қаратиш кераклиги алоҳида уқтирилгач, навбат менга келди.

— Мухбир зерикиб қолмаслиги учун ишнинг кўзини биладиган Лазькога қўшиб қўямиз. Лазько билан бўлса, Лазько биланда.

ни тасдиқлагандек, машинадан тушган Викторга ундан олдин йигит савол берди:

— Нима, текширасизларми?

Володя бошини чайқади. Бизга кейин тушунтирди. Унинг «дадил»лигидан бугун тишга илинадиган нарсаси йўқлиги билиниб турарди.

Машина чироғининг ўткир нурлари йўлни анча олисгача ёритиб борарди, шу пайт рўпарадан бизга қараб яқинлашиб келатган машина тўсатдан ўзини четга олди. Мен бундан сира шубҳаланганим йўқ, лекин шерикларим сергакланишди: «Ганишер, газни бос!» Шу сиз ҳам ҳайдовчимиз лаҳза бурун машинани илдамлатди. Кескин бурилиб, қоронғуликка сингиб кетган қочқонинг изига тушдик. У ўзи билмаган ҳолда тузоққа тушди. Олдинда йўлни деярли тўсиб қўйган юк машинаси, орқанда эса биз. Озгина тортишувдан сўнг гандирақлаб машинадан тушди. Аранг тили гуддираб, қўшни уйдан сигарета олиш учун бораётганлигини тушунтирди. Оғзидан ароқ ҳиди гупиллаб турганидан ташқари ёнида машинага тегишли бирон-бир хужжат йўқ эди. Ҳамроҳи эса машина унинг синглисига қарашли эканлигини айтиб, жиддий қондабузарликни шунчаки ҳазилга йўйишга уринарди. Бироқ бу ҳазилнинг тағи зил эди. Тез орада машина эгаси — синглиси пайдо бўлгач, биз маст ҳайдовчи билан туман ИИБга қараб жўнадик.

Навбатчилик қисмидан одам аримас эди. Бошқа гуруҳлар ушланган шахслар билан келишарди. Вақтинчалик сақлаш ҳужжатлари на яшаш на ишлаш жойининг таъйини бўлган, дарбадарликни турмуш тарзига айлантирган кимсалар билан тўлиб борарди. «Ҳайдовчимиз» шахсини тезда аниқлаб, тегишли хужжатларсиз улов рулини бошқарганлиги ҳақидаги протоколни тўлдирдик. Шуниси ачинарлики, унинг маст ҳо-

нишер», — дейман ичимда.

Йўлакай ёнилғи қўймоқчи эдик, яна муаммо. Иккита ёнилғи қўйиш тармоғидан биттасида ҳам «тирик жон» йўқ. Хайрият йигитлар ўзларининг гапини еб юришар экан, захирадаги бензиндан фойдаланишди. Бироқ оператив вазифадаги машиналарга хизмат кўрсатадиган ва кечасию кундузи ишлайдиган махсус ёнилғи қўйиш тармоғи зарурлигини ачинаиб гапиришди.

Йигитлар доимий гуруҳлар тузиш ҳақида ҳам оғиз очиди. Чунки бир-бирини ярим оғиз сўздан тушундиган, бир-бирининг ўрнини босадиган ва табиати, хулқи бир-бирига мос келадиган ходимлар тоғни урса, талқон қилишга қодир. Афсуски, ҳозирча гуруҳга ким тўғри келса, қўшиб юборилаверади.

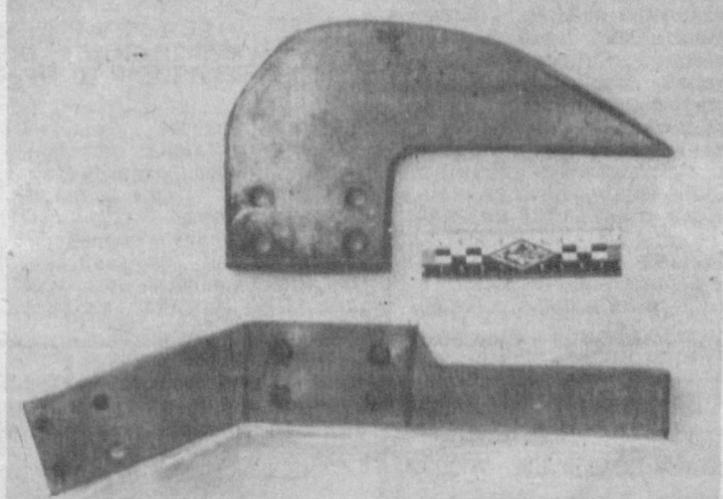
Шундай мулоҳазалар билан яна Юқоривольт даҳасига етиб келганимизни пайқамай қолибмиз. Мўминов кўчасидаги қандайдир ҳашаматли қурилишга тақалиб кетган гаражлар. Яқинроқдан кўздан кечириш мақсадида биздан узоқлашган Ганишер билан Виктор жаллослаб қайтиб келишди. Иккита шубҳали шахс ўзини қурилиш ичига урибди. Мотор наъра тортиб, қурилиш майдончасини кўз очиб юмгунча айланиб ўтдик. Қочқонларнинг йўли тўсилгандек туюларди. Ахир, улар чуқур ва катта ўра, тахлаб қўйилган плиталар, бошқа темир-бетон материаллардан иборат тўсиқдан шунчалик тез ўтишолмайди-ку! Демак ўшалар орасида ёки чала битган иморат қаватларида яширинишган. Мен Ганишер билан йўлда турдим, опервакиллар эса қўлчиноқ билан ертўлани ва иморатни қаватма-қават текширишга тушдилар.

Этти жунжиктирадиган изгирин, зулмат кеча, кулранг ва тунд девор ёқалаб бораётган қўлчиноқ нурининг жилваси кишида ажиб ўйлар уйғотади. Худди тўрт

дамларимиз товушга қулоқ осиб, тўп-тўп гаражлар оралаймиз. Йигитлар яқинда «қўл урилган» гараж қутисини кўрсатишди. Ҳақиқатан консерва банкасининг қопқоғи очилгандек. Гараж эгаси улдабуронлар нимталаган жойни қайтадан пайвандлатибди. Лекин темир ҳам жароҳатини яширилмас экан. Нотекис чок бир неча кун бурун юз берган воқеадан сўзсиз ҳикоя қиларди.

Тунги соат тўрт. Машина зор ҳам учмаган халқа йўл бўйлаб бораётганди. Машамшалар ҳаммаси ортда қолгандек, ҳеч қандай тасодифий воқеа юз бермайдигандай кўринарди.

Бироқ... Троицкий кўприги остидан чиқиб, юз метрча ўтишга улгурмасдан юз бериши мумкин бўлган кўнгилсизликка дуч келдик. Йўлнинг ўртасида кўндаланг турган такси ичидаги ёш аёл тинмай имо-ишора қиларди. Машинадан сакраб тушганимизда, жон ҳолатдаги қиңқириқни эшитдик. У таксининг орқа ўриндигидан чиққанди. Аввалига нима бўлаётганини англаб етиш қийин эди. Синчиклаб тикилганда, боши эшикдан чиқиб қолган аёл томоғига

СУРАТДА: гаражларни бузишда қўлланилган асбоб-ускуналар.

«ШАҲАР БЕДАРВОЗА ЭМАС» КЎРСАТУВИГА КЕЛГАН МАКТУБЛАРНИ ҲҚИБ...

«ЭЛУ ЮРТГА ЖОНИНИ ФИДО АЙЛАР ШУНҚОРИМ»

Камтарона жиҳозланган хонанинг бир четдаги стол усти хатжилдга тўла. Улардаги манзилгоҳларга нигоҳ ташлайман. Наники Ўзбекистоннинг шаҳар-қишлоқлари, балки қўшни давлатлар номлари ҳам учрайди. Ҳаммасида бир даража, бир алам, бир ташвиш. Ҳар бирда катта нишонч, катта талаб, катта самимият. Қайси бирининг сатрига кўз югуртирманг, миннатдорчилик ва тилакка дуч келасиз.

Бу мактублар Ўзбекистон телевидениеси ва Ўзбекистон ички ишлар вазирлиги қўшидаги моддий-товар бойликларни олиб чиқиб кетишни назорат қилувчи давлат инспекцияси бош бошқармаси томонидан ҳаво мавжларига чиқарилаётган «Шаҳар бедарвоза эмас» кўрсатувиغا йўлланган.

Янги ташкил этилган кўрсатувларнинг камдан-кам шунчалик кўш томошабинига эга бўлади, шунчалик бисёр одамлар қалбининг нозик торларини черта олади. Сабаб эса битта. Кўрсатув юртфурушлик билан шуғуланаётганларни беаёв, фаш этиб бораётган янги хизмат фаолияти ҳақида рўй-рост ва чўчимай ҳикоя қилмоқда.

Мен мактубларда битилган саволларга жавоб топиш мақсадида Ўзбекистон ички ишлар вазирлиги ўринбосари милиция полковниги Урайимжон АБДУҒАНИЕВ ҳузурига ташриф буюрдим.

— Урайимжон ака, юзлаб мактубларга жавоб беришнинг ўзи бўлмаса керак?

— Рўзнома вакилининг таклифини бажонидил қабул қилишдан мақсадим ҳам шу. Имконият даражасидан келиб чиқиб, мактубларнинг аксариятида учрайдиган саволларга рўзнома орқали жавоб бериб ўтсам,

— Ундоқ бўлса, ижозатингиз билан хатжилдларни очамиз.

— Марҳамат.
— Келаётган даста-даста хатларда юртфурушларга нисбатан кескин чоралар қўллаш имконини берадиган қонун зарурлиги таъкидланган. Бундай фикрни хатирчилик Ж. Токиев, гулистонлик уруш фахрийлари Г. Абдуллаев, А. Чўлпонов, С. Назаров ва бошқалар илгари суришган.

— Маълумки, яқинда Олий Кенгаш ноқонуний равишда Ўзбекистон ҳудудидаги моддий-товар бойликларни четга олиб кетадиганлар танобини тиядиган қонун қабул қилди. Биз элини талаш иштирокчиларига жарима солиш билан бир қаторда улар томонидан хориждаги «оқсуякларга» аталган моддий-товар бойликларни мусодара этиш ҳуқуқига эга бўлдик. Буни кўпчилик фуқаро билмаслиги мумкин, бироқ ичимиздаги юртфурушлар қонунининг тиг билан даволайдиган кучидан дурустгина татиб кўришди. Ҳозиргача улар жами 200 минг сўмдан ортиқ жарима тўлашди, 18 миллион сўмлик мол давлат фойдасига хатланди.

— Сизнинг фикрингизни қўйиб давом эттирган

тошкентлик нафақадор Низомиддин Шамсиддинов дард билан қўйидагиларни ёзади: «Ўз халқига хиёнат, сотқинлик қилган, Ўзбекистонни келтириб чиқаришга қўл уюлганларга қандай чоралар кўрилади? Бу ҳақда келгусидаги кўрсатувларда аниқ маълумот бериб бориш керак».

Худди шундай мулоҳазани Фарғона вилоятининг Фурқат туманидаги 26-ўрта мактаб жамоаси билдирган.

— Мен Низомиддин аканинг таклифига тўла қўшиламан. Эл ўзининг қаҳрамонларини билиши керак, деган нақл бор эди. Мен, тилчилардан узр сўраб, буни бироз таҳрир қилмоқчиман: «Эл ўзининг беорларини билгани керак». Шунинг учун бундан кейинги кўрсатувларда «қаҳрамонларимизнинг муборак сиймолари» экран юзига чиқса, ажаб эмас.

— Урайимжон ака, пастдаргомликлар мактубидан бир дунё алам тўкилмоқда: «Агар бундай юлғучлик давом этверса, биз Бразилия ўрмонзорларида яшаётган айрим ҳинди қабилалари одамлари сингари кийим-кечак ўрнига лунги кийиб юришимиз ҳеч гап эмас».

— Уларнинг гапида жон бор. Ахир, ўйлаб кўринганда, давлат инспекцияси тузилганидан буён ўтган тўрт ой ичида 300 миллион сўмликдан зиёд моддий-товар бойликлар тўхтатиб қолинди. Улар орасида анқонинг уруғидан бошқа ҳамма нарса бор: бир марталик шприцдан тортиб тракторгача, дамолдан тортиб ҳорижий кийим-кечаккача.

— Тўхтатиб қолинган молларнинг кейинги тақдирини нима бўлади? Мана жаззахлик Нодира Абдусамадова шундай савол йўлабди: «Камёб моллар тўхтатиб қолингандан сўнг қаерга жўнатилади? Унинг ҳаракати назорат остига олинганида эди, оддий меҳнаткаш ҳам бебаҳо буюмлардан баҳраманд бўлармиди?»

— Афсуски, бу молларнинг кейинги тақдирини назорат қилиш бизнинг ваколатимизга кирмайди. Лекин жамоатчилик бунга тўла ҳақли, деб ўйлайман. Шунинг учун Ўзбекистон телевидениеси билан теле-томошабин билдирган мулоҳаза бўйича ҳамкорлик қилишимиз мумкин.

— Кўрсатувлардан биринчи давлат инспекцияси ходимларига дўқ-дўписалар ёғилаётгани, тазйиқ ўтказилаётганлиги ҳақида айтиб ўтилган. Бу минглаб телетомошабинларни ҳақли равишда ташвишга солиб қўйди. Улар хатларида Сизлар билан бирга эканликларини, қўлларидан келгунча кўмакка тайёр турганликларини билдиришмоқда. Қашқадарё вилоятидаги Деҳқонobod туманилик Ғуллом Саидов шундай деб ёзади: «Халқимиз мустақиллик туғайди катта орзу-ҳавас билан турган пайтда ризқ-рўзимизни четга арава-арава ташибётганлар илдинини қуритиш керак. Бу йўлда Сизларга омад тилайман, меҳнаткаш халқ бахтига омон бўлинглар, дейман». Фарғона вилоятидаги Бувайда туманининг Бўёқчи қишлоғида яшовчи Маҳмуджон Эргашев Сизлар билан ҳамфикр, ҳамдард юртдошларимиз тилагини ифодалади: «Бардам бўлинглар. Бу номардлар қўрқитиб ҳеч қаерга боролмайди. Халқ учун жон фидо қилишга тайёرمىз. Биз Сизлар билан биргамиз».

— Биласизми, мана шундай беғубор, дили пок, нияти пок одамлар учун хизматимизнинг барча азобу уқубатларини тортишдан чўчимаймиз. Улар бор экан, юртини бозорга чиқарган нопоклар билан беаёв кураш давом этаверади.

Лекин баъзан тунлари уйқумни қочириб юборадиган саволлар борки, фурсатдан фойдаланиб ўртага ташламасам бўлмайди: «Нега биз бундаймиз? Азалдан шундаймиди? Қачонгача киндик қонимиз тўкилган

тупроқни кўзга суртиш ўрнига бунчалик орсизлик билан хўрлаймиз?»

Тарихимизга кўз ташласам, ич-ичимдан эзилиб кетаман. Қадимий Турон Отаюртига бир томчи қони қолгунча садоқатли йигитлари билан Эрон шоҳларию грек-македон саркардаларини лол этган. Улуси тупроғига қурол кўтариб келган қаттолнинг бошини қонли мешга тиққан Тумарисни, чет эллик босқинчиларни саҳрога бошлаб, уларни ҳам, ўзини ҳам ҳалок қилган, лекин юртдошларини сақлаб қолган Широқни эсланг. Темир Малику Жалолиддин Мангубердини эсланг.

Шундай шавқатли аждодларимизнинг бугунги авлодлари четдан келганларнинг қороз пулларига (иложини топса) юртини кўтарасигача пуллашга тайёр турса.

— Шукри, одамларимизнинг кўзи очилмоқда. Отаюрт, миллат туйғуси қайтадан куртак ёзмоқда. Мана бу мактублар ҳам шундан далолат бериб турибди.

— Шу нарса бизга илоҳий куч-қувват бағишламоқда. Халқнинг ватанпарварлик кайфиятидаги кўпчилик қисми бераётган маънавий ёрдам бизга ниҳоятда аҳамиятли.

— Фикрингизни исботи учун мана бу мактубдан ҳам бир неча сатр ўқисак. Самарқанд вилоятидаги Пахтачи туманининг Улугбек кўчасида яшовчилар: «Халқнинг ичидан Сиз айтганингиздек ҳалол, соф виждонли одамлар кўп. Улар ҳаммиса Сизлар томонда. Сизларни қўллаб-қувватлайди. Сизларга омад ва жасорат тилаб қоламиз», — деб ёзишган.

— Мактублар асосида қурилган суҳбатимиз ниҳоятда Юқори Чирчиқ туманида истиқомат қилаётган Аслом Усмонов хатига тўхталмоқчиман. Хатда шундай дейилади: «Ҳозирги пайтда милиция ходимлари олиб бораётган адолатли ишлар биз, оддий кишиларни беҳад қувонтирмоқда. Бошланган ҳайрли иш охири «вой» бўлмаслиги учун ички ишлар идоралари ходимларининг халқ ичидидаги обрў-эътиборини ошириш чораларини кўриш даркор». Бундай мулоҳазалар биз учун жуда қадрли. А. Усмонов хатга илова тарзида бизга атаб ёзган шеърини ҳам жўнатибди. (Уша шеърининг бир байтини суҳбатга сарлавҳа қилиб олдик — Ғ. Б.).

— Урайимжон ака, қисқа суҳбатда барча хатларга тўхталганимиз иложи йўқ. Шунга қарамадан ҳар бир хат эътиборга олинса керак?

— Бизга хат йўллаётганларнинг кўнгли тўқ бўлсин. Улар билдирган фикр-мулоҳаза, талаб-истакларнинг бирортаси назардан четда қолмайди. Хат муаллифларининг барчасига эса миннатдорчилик билдираман.

Суҳбатдош
Ғайратжон ВОЛТАБОВЕВ.

туришидан, овқатланишню дам олишидан бохабар бўлмайди, янада очикроқ айтадиган бўлсак, етарлича меҳр кўрсатолмайди. Шу бонс, мен хоҳлардимки, оналар уйда ўтирсалар, улар бажариш керак бўлган юмушларни ҳам эркаклар бажаришса, машина ҳам икки ҳисса олишса, шундагина «айниган замона» ҳақидаги миш-мишларга чек қўйилиши мумкин.

Хуррият ОХУНОВА,
Наманган.

ЎЗИНГГА

ЭҲТИЁТ БЎЛ...

Шанба куни тушлик пайтида ўтказилаётган маҳалладаги йиғилишга уч ёш йигит бирга келди, ўтирганлар уларни танишса керак, жой бериб, юқорига ўтказиб юборишди. Дуо ўқилиб бўлган, дастурхонга таом қўйилди. Даврадаги Акрам исмли йигит ҳеч кимга нават бермай сўзлай кетди. Шаҳардаги жиноятлар ҳақида ҳам мисоллар келтирди. «Милиция қаерга қараяпти?» — деган саволни тез-тез такрорлаб турди. Фозилбекнинг уйдан ўмариб кетилган тилла буюмлар, дайдиб юрган кўй-эчкиларнинг кечаси уйга қайтмаётгани-ю, қулфланган гаражлардан йўқолиб қолаётган машиналар тўғрисида батафсил ахборот бериб бўлди.

Бояги келганлар эса унинг гапига унча ҳам эътибор беришмади. Қамалиб чиққан бўлса, айтаверадиди.

Йўлга тушган уч йигит Неймат, Холдор ва Баҳром шаҳар томон боришаркан эди. Савдо базасига кирадиган темир йўл банд бўлганидан у ерда бироз тўхтади. Уларнинг ёнидан икки ўспирин ўтиб қолди, бирининг қўлида автомашина учун мўлжалланган аккумулятор бор эди. Йўл очилган, Нейматжон машинани юргизди. 2-автокўрхона рўпарасига келганда, Баҳромжон тўхтатишни сўради.

— Уғрилиқ бўлса керак, савдолашамиз аввалига, — деди Холдоржон.

Савдо минг сўмга чиққанда: «Уғрилиқ бўлса, қамалиб кетмайлик тегин», — деди Баҳромжон гапга аралашиб, Бу гапни эшитган эҳоти: «Қочдик», — деди ўспиринлардан бири.

Бадантарбия билан шуғулланганлари қўл келди, уларни тутиб уюшқа вакили хонасига олиб келишди.

Наватчи қисмга телефон қилиб, «Москвич» автомашинаси олиб қочилгани тўғрисида маълумот бор-йўқлигини сўрашди.

Тезкор гуруҳ этиб келиб, икки «савдогар» йигитдан тафсилотини суриштирди. Кейин биргаликда катта анҳор бўйига кетишди. Ҳақиқатдан ҳам ўқинчилар кўзи тушмайдиган жойда Б 19... СИ рақамли «Москвич» автомашинаси қийшайиб турарди. Ундан магнитофон ва аккумулятор ўғирланган эди.

Вилоят ИИБ давлат автомобиль назорати бир зумда автомашина кимга қарашли экани ҳақида хабар беришди.

Маъракада ҳаммани оғзига қаратиб ўтирган. Акрам аввал милиция бўлимига, сўнг гаражга борди. Икки кун илгари осиб қўйган янги қулф дарвоза орқасида лойга беланиб ётарди...

Вилоят ички ишлар бошқармаси бошлиғи милиция подполковниги Абдуҳоди Отахўжаевнинг буйруғи билан милиция сержанти Абдибахром Абдирахмонов «Милиция аълочис» кўрак нишонини, милиция катта сержанти Ховос тумани ИИБ давлат автомобиль назорати ходими Неймат Аҳмедов «милиция старшинаси» унвонини, милиция катта сержанти Холдор Эсонов пул мукофоти билан тақдирланди.

Фихриддин МУШТОҚОВ,
Сирдарё вилояти ИИБ бўлими бошлиғи милиция подполковниги,
Янгиер шахри.

Болалар тарбияси жуда қийинлашиб кетди. Баъзан ўғил-қизларимизда салбий ҳислатлар қайдан пайдо бўлаяптикан, деб ҳайрон қоламиз. Сабабларини ахтарамиз ўзимизча. Кўп ҳолларда «замонанинг айнигани»дан нолибгина қўя қоламиз. Лекин замонани ким айтгангапти? Ўзимиз. Лоқайд-бепарволигимиз, қолаверса, маърифий-маданий савиямизнинг пастлиги.

Болани тарбиялаш бешикдан бошланади. Бешик тебратиб айтиладиган аллала-

Муҳаррир
Зокир ОТАЕВ.
МАНЗИЛГОҲИМИЗ: 700029,
Тошкент, Лопатин кўчаси, 1.

ТАРБИЯ БЕШИКДАН БОШЛАНАДИ

ЕКИ УИЧИ ТУМАНИДАГИ 36-ЎРТА
МАКТАВНИНГ ВОШЛАНГИЧ СИНОФ
ЎҚИТУВЧИСИ Д. ОРЗИБОВЕВНИНГ ДЕГАНЛАРИ

римиз бекорга эмас-да. Онанинг андак шўхча, андак муяллий оҳангда изҳор этилган дил сўзлари, орзу-истаклари гўдакнинг вужуд-вужудига сингиб боради. Демак, фарзанд қалбида меҳр-оқибат ниш уради. Шу ўринда алоҳида

таъкидлаб ўтиш керакки, болаларни ясли-боғчаларга, мактабгача ўқитиладиган гуруҳларга бериш энг кўнглисиз ҳол. Чунки менман деган боғча опа ҳам ҳеч қачон бира тўла 30-40 нафар болаларга тарбия беролмайди, уларнинг юриш-

Телефонлар: муҳаррир — 54-37-91, муҳаррир ўринбосари — 39-77-23, мухбирлар бўлими — 59-26-56, 59-20-92, умумий бўлими — 59-21-21.
Обуна рақами — 64615.
44272 нусхада чоп этилди.

Ўзбекистон Жумҳурияти «Шарқ»
нашриёт-матбаачилик концерни
босмахоҳиси. 700083, Тошкент,
Ленинград кўчаси, 32.

* Кўчириб босишда «Постада»дан эканлигини кўрсатиш шарт. * Мақолада келтирилган рақамлар, фантлар ва бошқа маълумотлар учун, шунингдек, очик эълон қилиниши мумкин бўлмаган маълумотлар учун муаллиф жавобгар ҳисобланади. * Муаллифнинг мулоҳазаси таҳририят фирмига мос тушмаслиги мумкин. * Қўлёзмалар таҳлил қилинмайди ва қайтарилмайди.